Fransk
Engelsk
Italiensk
Portugisisk
Norsk

CSJournal

St. Joseph Søstrene av Chambéry's kongregasjon
Januar -Februar • År 2014 - n. 1

GENERAL RÅDET

Internasjonalitet: Fattigdom eller velstand ?

Søstre fra Bolivia, Norge og Pakistan utveksler erfaringer under det Utvidete Rådsmøtet.

Søster Ieda Maria Tomazini
General Rådet

Under det Utvidete Rådsmøtet som ble holdt i Brasil i oktober måned, reflekterte vi over det å bevege oss fremover som en enhet i vårt mangfold. Vi, søstre som representerte ulike nasjonaliteter: USA, Bolivia, Brasil, Italia, Frankrike, Irland, Norge, Danmark, India og Pakistan, ga uttrykk for gleden av å tilhøre en Internasjonal Kongregasjon. Samtidig opplevde vi at vi hadde vanskeligheter i å kommunisere på en tilfredstillende måte, fordi vi har ikke valgt å ha et felles språk i kongregasjonen. Dette oppleves under internasjonale møter. Hva ville vi ha vært istand til i disse tilfellene, uten hjelp av oversettere? Når det gjelder internasjonalitet er det imidlertid ikke kommunikasjon som er den eneste utfordringen. Hva med maten? Hvordan skal vi kle oss i møte

OVERSIKT

GENERAL RÅDET

Internasjonalitet: Fattigdom eller velstand ? FORSIDE

PROVINS/REGION/MISJON

Porto Alegre: Håpet og kjærlighetens såkorn 3

Frankrike: Søstrene av Notre Dame av Korset, tilslutter seg St. Josephsøstrene 4

Nye Helgener 5

Mosambik: Syng en ny sang for Herren! 6

Lagoa Vermelha: Beskyttelse av Livet 7

Nagpur: Fattige kvinner i India får opplæring i lover og rettigheter 8

Porto Alegre: Studietur til Israel 9

USA: USA Føderasjonen starter med program i ledelses utvikling 10

Tanzania: Om vår misjon i Tanzania 12

Internasjonalt møte : St. Josephsøstrene av Chambérys Finanskomité

med de ulike klimaer?
Hvordan måler vi forståelsen med hensyn til så ulike grader av kjennskap og kulturelle forskjeller?
Like etter det Utvidete Rådsmøte hadde vi et seminar om kommunikasjon i India. 24 søstre av fire forskjellige nasjonaliteter tok del: Brasil, USA, Italia og India. Møtet var en stor suksess, men det var et stort arbeide! Kursholderne måtte forberede innleggene på et språk som alle forsto: Engelsk. Deltakerne strevet med å uttale språket på samme måte det ble talt på hjemstedet eller regionen i India. I India er det en myriade av språk og dialekter. For de fleste av våre søstre er ikke Engelsk morsmålet. Kokkene var meget oppmerksommme på å tilberede maten for utlendingene, de unnlot sterk krydrete dressinger som er i bruk i landet. Stor oppmerksomhet ble utøvd for at alle skulle føle seg vel. En annen bekymring var sikkerheten for deltakerne, både under oppholdet og under avreisen. Det er alltid en risiko med internasjonalitet.
I vårt Generalhus har det vært to internasjonale begivenheter. En var møtet i Finans kommiteen som består av søstre fra fem land, et annet LAC møtet, som er et møte med General Rådene for St.Joseph søstrene fra Lyon, Annecy og Chambéry. Utfordringene med disse møtene er de samme: innlosjering, måltider, transport,oversettelser, kulturell forståelse og felles planlegging. Selv med kjennskap til disse utfordringene, fortsetter vi med å si at det å leve i en Internasjonal Kongregasjon er verdifullt.
Vi kan også nevne prosjektet vårt med St.Joseph søstrene fra Kina. De mottar formasjon i den Italienske provins, på samme måte som våre unge Vietnamesiske søstre danner kommunitet med søstrene i Norge. Det samme kan sies om våre internasjonale kommuniteter i Tanzania, Mozambique, Italia, Tsjekkia, Frankrike og Bolivia. Det er ikke så enkelt å gjøre alt på samme måten, men det er et evangelisk tegn og et vitnesbyrd at det faktisk er mulig å leve i en kommunitet, til tross for ulikheter i farger, rase, trosbekjennelse og kultur.
Selv om internasjonalitet er spennende utfordrer det våre muligheter til å være kreative, å åpne oss selv til det forskjellige og til mangfoldet, å vokse i forståelse og toleranse . Det tester vår sannferdighet, vår overbevising, vår religion og vår moralske oppfatning. Det gjør at vi går fremover gjør oss mer ydmyke, fordi hver gang vi er avhengig av oversettelse blir vi mer modne og fleksible. Det krever av oss å være åpne, at vi tilpasser oss og respekterer de andres kultur samt å anerkjenne at den ene er ikke bedre enn den andre. Alle er vi forskjellige og har krav på en åpen dialog som er grunnlagt på verdier. På den måten vil en kulturell livsstil ikke overvelde den andre. Internasjonalitet er hverken fattigdom eller velstand. Internasjonalitet er en velsignelse dersom den blir delt på en moden og respektfull måte, dersom målene er vekst og søken etter det felles gode.

Søstre fra Brasil, Danmark. Italia og Frankrike/India som utveksler under det Utvidete Rådsmøtet

Håpet og kjærlighetens såkorn

Søster Ivani Maria Gandini
Porto Alegre provinsen, Brasil

St. Josephsøstrene ankom Rio Grande do Sul, syd Brasil 23.desember 1898. 17.mars 1963 ble Porto Alegre provinsen grunnlagt på grunn av en betydelig historisk årsak: «det økende antall søstre og oppgaver i St. Josephsøstrenes provins i Rio Grande do Sul, med hovedkvarter i Garibaldi. Dette utløste behovet til å danne to Provinser, for bedre å kunne tjene søstrenes liv og misjon.»

Festlig feiring av provinsens 50 års jubileum

Den 17. november 2013 feiret Porto Alegre, provinsen sitt gull jubileum. Det var en tid med takksigelse og de fleste av provinsens søstre, medvandrere , representanter fra andre provinser, barn unge, voksne medarbeidere og frivillige som til vanlig tar del i provinsens liv og oppgaver, sosiale prosjekter eller arbeid for kirken, var tilstede.. St. Joseph familien er meget bred og strekker seg ut i hele verden. Denne dagen kunne vi se hvilken påvirkning vår enhets karisma har på samfunnet, Kirken og verden. Kjærlighetens og håpets såkorn ble sådd, i tidens fylde vil det blomstre og vokse, til hjelp for mennesker, oppdragere, samfunnsledere av folket og familier.

Tallet på kall til ordenslivet hos St.Joseph søstrene av Chambéry i syd Brasil, har vært mange, fra de første dagene etter ankomsten til Brasil. Kirken ved biskopene og prestene ba om St. Joseph søstrenes nærvær til oppdragelse av barn og ungdom, til pleie av syke, til hjelp i sognene, til katekese og pastoralt arbeide. Slik ble kommunitetene åpnet etter få år ble misjonen til Garibaldi provinsen. Kall kom allesteds fra og det ble nødvendig å utvide bygningene og å bygge nye.

I 1960 årene var det omtrent 1000 søstre. Det var nesten umulig for provinsrådet å møte alle tidens forespørsler og utfordringer. Derfor etter mye bønn og refleksjon og drøftelser godtok Generalrådet

Festlig feiring av provinsens 50 års jubileum

i 1963 at det ble dannet en ny provins, nemlig Porto Alegre provinsen.
På den tiden hadde søstrene oppgaver i skoler, hospitaler, barnehager, herberger,barnehjem, internat skoler og sogn.Etter store anstrengelser og vanskeligheter, etter adskillelsen fra Garibaldi, organiserte Porto Alegre provinsen seg for å fremme dialog og søstrenes delaktighet i å svare på Kirkens kall og menneskenes behov. I over 50 år har søstrene virket på forskjellige fronter: udanning, helse, familie,sogn og pastoral ledelse, utdanning for kvinner, samt samfunns- og andre aktiviteter for å beskytte og fremme liv. Livet og søstrenes oppgaver var i vekst og ble mer levende ved at kvinner og menn engasjerte seg for å leve vår karisma og spiritualitet. I året 2000 feiret vi Kongregasjonens 350 års jubileum og provinsen ble arnested for Brasils felles novisiat.
Livet i Provinsen og hvert medlem var og er næret av bønn, kontemplasjon,lesing, kommunitetsmøter, deltakelse i den Eukaristiske feiringen og ved å være «det brutte brødet som blir delt!»
Det er interessant å observere at 50 år etter grunnleggelsen av PortoAlegre, leder Provinsene og den Nord/Nordøst Regionen i Brasil en integrasjons prosess. Det som blant annet har ført til dette er nedgang i antall kall, færre personer som kan ta ansvar for ledelsen. Møter, seminarer, personlig og felles bønn, discernment og refleksjon over mulige organiseringer er så langt satt i verk, Alle søstre er involverte. Prosessen er langsom, men den er grunnlagt på kontemplasjon og refleksjon over Guds ord, samt ved innsats, enten som støtte eller ved å komme med gode forslag til organiseringen, valg av ledelse og svar på Kirkens kall og folks behov for vårt nærvær idag.

Søstrene av Notre Dame av Korset, tilslutter seg St. Josephsøstrene

Søster Marie-Pierre Ruche
Frankrike

Sr. Sally (nr.2 fra venstre) med en gruppe Notre Dame av Korset i Frankrike

Under det siste Utvidete Rådsmøtet i Garibaldi, Brasil, den 18. november 2013, ble forespørselen fra søstrene av Notre Dame av Korset offisielt godtatt . Dette var det siste skrittet i foreningen av disse to gruppene som har en lang felles historie, Deres grunnlegger, frøken Adèle de Murinais, ønsket å vie seg til Herren, men fordi det var behov for hennes nærvær i familien, måtte hun gi opp sitt ønske om å inntre hos Visitandinnene, Adèle strevet på alle mulige måter å hjelpe innbyggerne i Murinais landsbyen som lå 60 km. fra Chambéry. Oppmuntret av sin familie og av sognepresten i landsbyen, utdannet hun unge kvinner og piker i landsbyene i nærheten. I løpet av utdanningen, ga noen av de unge kvinnene uttrykk for at de ønsket å gå i kloster. Hun følte seg ikke kompetent eller verdig til å sørge for utdanning i klosterlivet, derfor ba hun om hjelp fra St. Josephsøstrene av Chambéry som hun kjente fra en landsby i nærheten av Chambéry, hvor de hadde en liten skole. Erkebiskopen av Chambéry, og Mère St. Jean Marcoux ga et positivt svar til anmodningen. I mars 1832 kom tre unge kvinner fra Murinais til Bellecombette for å bli utdannet til klosterlivet. Oktober samme år, fikk de ordensdrakten og vendte tilbake til Murinais og slo seg ned i et hus i landsbyen. Selv om deres kommunitet hadde den Hellige Joseph som vernehelgen, ble de kalt Søstrene av Korset. Det neste året ba flere unge kvinner om å bli tilsluttet. Denne gangen tok Adèle selv seg av den religiøse utdannngen, og 2. juli 1834 avla de sine

klosterløfter.
Ved at Adèle påtok seg dette følte hun etterhvert at det ikke var mulig for henne å fortsette på denne måten, derfor spurte hun St.Josephsøstrene i 1837 om Søstrene av Korset kunne bli tilsluttet St.Josephsøstrene. Biskopen ville ikke gi sin tilatelse til dette. Dette førte til at den lille gruppen ble et eget « godkjent» ordenssamfunn. Adèle måtte skrive den første ordensregelen som ble inspirert av regler i de eksisterende ordenssamfunn, særlig St.Josephsøstrenes .
Etter den tid har veiene til de to kongregasjoner krysset hverandre ofte. I 1903 under de anti-klerikale lovene i Frankrike hvor søstrene ble drevet bort fra å undervise i skolene, ble noen av søstrene som hadde forlatt Frankrike ønsket velkommen av Moder Josephine, forstanderinne i West Hartford, Connecticut. Etter å har virket i et lite barnehjem i Florence, Sør Carolina, arbeidet de sammen med La Salette misjonærene i Kanada. Noen er fortsatt der i dag.
Mellom 1989 og 1994 bodde søster Jeanine , dengang generalprionne, i vår kommunitet i Chambéry le Haut. Der hadde hun sin oppgave blant folket inntil hennes kongregasjon åpnet en kommunitet i nærheten.
Da hun ble gjenvalgt til den andre perioden som generalpriorinne i 2008, begynte sr. Jeanine å drøfte med sitt råd, sine bekymringer vedrørende kongregasjonens fremtid. Bekymringene var begrunnet med kongregasjonens nedsatte kraft , manglende kall og deres ønske om å fortsette å tjene Guds folk, samt å ta vare på søstrene.
Hun spurte søster Maria Clara, daværende provinsial i vår provins

Tidligere moderhuset til Notre Dame av Korset søstrene

Frankrike/Belgia, som hun var godt kjent med,om hun ville ledsage hennes råd i discernment prosessen. Det er et resultat av dette at vårt Utvidete Råd 2011 ble bedt om å svare på Søstrene av Korsets spørsmål ,som lød slik:
« Ville deres kongregasjon være åpen for å vurdere en fremtidig forespørsel om partnerskap eller fusjon , dersom vårt neste generalkapittel i 2013 ønsker å fremme denne forespørselen?»
Det Utvidete Rådet var enige om at vi var åpne for å vurdere en forespørsel fra Søstrene av Notre Dame av Korset, dersom de bestemte seg for å sende oss den,
Etter forskjellige steg (inkludert en kanonist, vår generalforstanderinne og rådføring med CICLSAL) møttes generalforstanderinnen fra Søstrene av Notre Dame av Korset med alle søstrene i Kongregasjon, inkludert de som geografisk bodde lengst unna (Kanada og Belgia) før saken ble tatt opp unvder deres Generalkapittel 2013. Den 3. juli 2013 stemte dette Generalkapitlet enstemmig om å fusjonere med St.Josephsøstrene av Chambéry.
Den 7. august 2013, sendte Sr.Sally forespørselen, sammen med nødvendig informasjon om Søstrene av Korsets kongregasjon til alle våre provinser, Regioner og Misjoner, i det hun ba dem å diskutere saken og sende svaret for at De Utvidete Råd i 2013 kunne ta disse med i discernment prosessen.
Det utvidete Rådsmøte ga enstemmig og skriftlig «ja» til Søstrene av Notre Dame av Korsets om å fusjonere med St.Josephsøstrene av Chambéry. Prosessen er kanonisk underveis.
Fortiden består Kongregasjonen av Notre Dame av Korset av 33 søstre, 23 befinner seg i Frankrike i Grenoble regionen, 6 i Saskatchewan Kanada og 4 i Belgia.
Veiene til Notre Dame av Korset søstrene og St. Josephsøstrene har møttes flere ganger i løpet av årene. Ved å bli en kongregasjon, har de endelig realisert frøken Adèle Murinais opprinnelige ønske.

Nye Helgener

S. Louis de Gonzague Viollet (85)	Frankrike	17/12/2013
S. Iride Sonaglio (89)	Lagoa Vermelha	02/01/2014
S. Valborg Stasiov (98)	Danmark	09/01/2014
S. Maria Odila Lucca (101)	Paraná	05/02/2014
S. Annuntiata Kaniampurath (81)	Nagpur	23/02/2014

Syng en ny sang for Herren!

S. Severina Lúcia Brogliato,
S. Maria Inez Ramos og
S. Vilma de Oliveira
Mocimboa da Praia, Mosambik

Juli 2013, hadde St.Josephsøstrene vært 10 år i Mozambique.
Mozambique er et land full av sjarme, med en naturlig skjønnhet og mystikk som vi kan lese mellom linjene i den tradisjonelle undervisningen.
Folket har bestemt seg for å beholde kulturen og kunnskapene som er gått i arv fra generasjon til generasjon.
Imdlertid åpner landets dører seg litt etter litt for globaliseringens verdier og deltar i alle nye aspekter av det moderne livet.
St.Josephsøstrene forteller med stor entusiasme og glede om sine første skritt og sine liv og begynnende kjennskap til Mocimboa. De forteller om begynnelsen , utvekslinger og dialog ,deres nærvær og oppgave.
Gleden av å være et nærvær og fremme en endring for folket er vedvarende og fremmer misjonens fortsatte liv. Folkets velkomst lyser ut av alle ansikter, unge, ungdom voksne eller barn, møter oss med et stort smil. Et synlig tegn på et håp som går utover all lidelser og forsømmelser de har gjennomgått koloniveldets makt og utnytting i så mange år. Til og med innfødte som har hatt bedre levekår utnytter sine Afrikanske brødre ved å gi dem dårlige arbeidsforhold og bytter billig arbeidskraft med mat,hus og klær.
Derfor er slagordet, «Han som har, har ansvaret, de andre må adlyde..»
Menneskene er overlatt til de skrupelløse arbeidsgiveres barmhjertighet og lever under uverdige forhold uten tilgang til næringsrik mat og vann.
I forhold til denne realiteten har vi, St.Josephsøstrene gått inn for å være et nærvær på alle områder i samfunnet og Kirken. Derfor midt i denne verdens motgang, vandrer vi med de Evangeliske verdier og utveksler i solidaritet med en kjærlighet til livet som går langt utover økonomiske interesser.
Som på så mange områder av Mocimboa da Praia, er kvinner og barn holdt utenfor den sosiale, psykologiske og økonomiske sfære. De har virkelig behov for vår oppmerksomhet og hengivelse, som skjer ved prosjekter som opprettelser av skoler og sisterner, menneskelig utdanning og orienteringer.
For å gi dem selvbevissthet arbeider vi med sosialisering, motorisk utvikling og kreative ferdigheter. På dette område arbeider vi med barn fra tre til fem års alderen,
I noen landsbyer, der hvor gruppen er villig til å holde vannet rent og være engasjert i frivillig arbeide, blir det bygget sisterner for å samle opp regnvannet. Dette prosjektet, «vannet, kilde til liv», er livreddende for kvinner som står overfor vannmangel.
Vi anser syke personer og sårbare barn, som nødvendige, som passende gruppe til å fremme avgjørelser.
I stillhet, trinn for trinn, og med mange utfordringer fortsetter misjonen. I etterkrigstiden, med aktiv humanistisk hjelp, ble folket vandt til å motta alt fritt. Det er en stor utfordring å arbeide med nedbygging av å være avhengig og lav selverkjennelse. Ved hardt arbeide, tålmodighet og ved å være bestemt, har det vært en utvikling . Dette er et resultat av holdninger og innstillinger for å fremme borgerskap og selverkjennelse ,som misjons Kongregasjonene og regjeringen,
har benyttet ved å lære folket «hvordan fiske». Det er ikke lett å opprettholde dette fokuset, for det å arbeide med utvikling går langsomt.Hver og en som forstår prosessen og favner meningen, finner friheten ved å forlate avhengigheten.
I dag er ti år gått og utfordringene er allerede forskjellige, men de er ikke færre. Vi er glade for å være en del av denne lidende vakre historien som virkeligjøres gjennom inspirasjon og nåde fra den Hellige Ånd.

Beskyttelse av Livet

Søster Adelide Canci
Lagoa Vermelha provinsen,Brasil

St. Josephsøstrene i Lagoa Vermelha provinsen, har vært tilstede i Concórdia,Santa Catarina i syd Brasil , siden 1937. De tar seg av forskjellige oppgaver, blant disse helse ved St.Francis Hospital, som eies av en Camillian Karitas organisasjon.

Det å reflektere over liv og helse, ikke bare når det gjelder de syke, men særlig pleiernes og helse arbeiderne, har søster Alice Gaio, pastoral koordinator ved St. Francis Hospital gitt en særlig oppmerksomhet i sin oppgave ved å utdanne pastorale hjelpere. Søster Alice har tjent som sykepleier ved dette hospitalet og har tjent denne institusjonen i 35 år.

Et årlig høydepunkt i hennes oppgave er Seminaret om Helse tjeneste, en begivenhet som har på- gått i 13 år. Disse seminarene har gjennomgått forskjellige temaer som er relevante når det gjelder utdannelse både som menneske og som kristen. Seminaret hjelper til å utdanne ledere som arbeider med helse og i samfunnet. Til å begynne med var dette en beskjeden innsats, som så ut som en hvilken som helst sammenkomst. I midlertid, gradvis, etterhvert som begivenheten ble kjent og tilbakemeldingene fra deltakerne kom, ble Seminarene meget kjent og oppsøkt av andre, også utenfor Santa Catarina område. Det siste møtet var 24.oktober 2013, med 1.113 deltakere, med Verdens Ungdomsdagen som utgangspunkt. «Ungdom og Samfunn» , «Ungdommens utfordringer i den menneskelige, sosiale og åndelige sammenheng» var hovedtema. Et annet emne var «Være en profet i helse og pasient pleie».

Fortiden er dette Seminaret den største nasjonale begivenheten når det gjelde helsetjeneste . Den er også internasjonalt kjent, ikke bare blant pastorale tjenester og helse arbeidere, men også i samfunnet forøvrig. Det er en tid for å lære, utveksle erfaringer som beriker gjennom mangfoldet av emner og en utmerket stab som møter deltakernes behov med stor dyktighet. Seminaret er gratis fordi det ansvarlige teamet engasjerer foretningsfolk og personer i samfunnet som gir donasjoner og for en god innsats. Konsulentene blir meget omhyggelig utvalgt. Deres innsats skal fremme liv og håp.

I det siste Seminaret var Dom Frei Mário Marquez, Biskop av bispedømmet Joaçaba og Pater Leo Pessini, provinsial og president for Camillian organisasjoner i Brasil.

I tillegg til sr. Alice er alle søstre som bor i Concórdia involverte i begivenheten. På den måten er de endel av all innsats som fremmes for å beskytte menneskers liv og helse gjennom St.Josephsøstrene av Chambéry.

Fattige kvinner i India får opplæring i lover og rettigheter

Sr. Philomina Pichappilly
Nagpur, India

Sr. Philo underviser analfabeter om lover

Den 9. november 2013 samlet mer enn to tusen kvinner fra 4 landsbyer, seg i Bhandara landsbyen, i Nagpur Distriktet, Maharashtra Staten,India. De samlet seg på grunn av den Nasjonale lov dagen for å dele med hverandre sine historier om vold i hjemmene, og om den kraften de følte inne i seg så snart de ble kjent med sine lovmessige rettigheter. Som udannet advokat har jeg utdannet kvinner om deres rettigheter gjennom et lov program . Undervisningen har foregått i de indre landsbyene og slumområdene i Nagpur, Opplegget har den Indiske regjeringen stått for. Dette er en del av en større innsats for å hjelpe kvinner gjennom advokaters og dommeres innsats. Kvinnene blir hjulpet og støttet når de er i nød. Hjelpen er gratis og nødvendig inngrep, både i og utenfor rettsalen er også gratis. I realiteten lever er fleste indiske kvinner landsbyene, ja så mange som 60% analfabeter.

Til og med de fleste kvinner med utdanning har lite kjennskap til lover og er derfor ikke istand til å kreve sine rettigheter. Uten utdanning av kvinner om deres rettigheter, kan lovene svekke dem. I 2005 kom en lov som skulle tjene til å beskytte Kvinner mot Vold i Hjemmet. Denne loven gjør det mulig for kvinner å kreve sin rett til å leve med verdighet i sitt eget hjem både som gift eller ugift. Uten utdanning og informasjon til kvinnene ville den loven kun være bokstaver uten mening.

Viktigheten av en utdanning om lover og rettigheter, ble helt klart under samlingen den 9. november.

Kvinnene delte åpent med gruppen hvordan de fikk mot til å fremme sine rettigheter i hjemmet.

I ett tilfelle av vold i hjemmet, ringte en kvinne som daglig ble plaget av sin fulle ektefelle, opp til den lokale ledelsen og politiet. Polititet holdt mannen fengslet til følgende dag, mannen måtte underskrive at han ikke ville øve vold i hjemmet mere med nabolagets kvinner og gruppeledere som vitner.

En annen kvinne delte en situasjon hvor hun ble voldelig plaget av sin ektemann , svigerfar og svigermor. Hun var ikke istand til å ta imot mer lidelse, så hun bestemte seg for å ta sin medgift med seg og forlate huset. Hun hadde lært på seminaret som opplyste om deres rettigheter, at medgiften eller gaver hun hadde mottatt under ekteskapet, tilhørte henne. Idet hun forsøkte å ta med seg tingene, stoppet ektemannen henne og slo henne brutalt. Kvinne gruppen i landsbyen hjalp henne til å ta med seg medgiften, og gjorde henne istand til å leie et hus og derved fjerne seg fra sin ektemann og hans familie medlemmer. De ba også politiet om beskyttelse. Etter omtrent en måned ba ektemannen kvinnegruppen om å være mellomledd mellom ham og hans hustru og hjelpe dem til å bli gjenforent.

Det var mange lignende historier som de utvekslet og disse viste viktigheten av utdanning innen lover og rettigheter. Det var også et bevis på hvordan dette hjalp kvinnene til å føle seg som verdige personer.

«Kunnskap er makt» ga en kvinne uttrykk for.

På slutten av dagen avla de i fellesskap et høytidelig løfte om å være oppmerksomme for å oppdage alle listige former for vold og å handle mot dem i egne hjem og landsbyer.

Gathering of women at Bhandara village, Nagpur, India

Studietur til Israel

S. Katia Rejane Sassi
Porto Alegre provinsen, Brasil

Fra 23.oktober til 7. november 2013 deltok jeg i en studietur til Israel. Tursen var sponset av forskerprogrammet fra Den teologiske skolen i São Leopoldo hvor jeg er i ferd med å fullføre min master grad i studier av den Hellige Skrift. Vår studiegruppe bestod av tre lærere og 22 deltakere fra forskjellige kristne kirker og regioner i Brasil. Det var en økumenisk erfaring i enhet og mangfold.

I Israel startet vi med 15 dager intensive studier. Vi fulgte ikke den vanlige turist runden, og prioriterte de arkeologiske områdene fra nord til syd og fra øst til vest i Israel. Vi dro på fotturer hver dag og besøkte mange steder merket av Bibelens folk i geografien og historien.

Vi hadde anledning til å besøke omtrent 47 historiske og arkeologiske steder som er nevnt i Det Gamle og Det Nye Testamentet. Hvert sted , med sin to til ti tusen års historie hadde mye som overrasket oss: murer, porter,sister ner,teatre,templer,palasser, tuneller, keramikk....som åpenbarte lag fra forskjellig beboelser tusener av år bakover. For meg ga lukten, følelsen, synet og lyden fra hvert område et unikt perspektiv av den bibelske historien som omfattet hver av tidene. Jeg vil belyse noen erfaringer som berørte meg når det gjelder arkologiske oppdagelser, historiske områder eller landets virkelighet.

De første fem dagene oppholdt vi oss i Bethlehem, en Palestinsk by omringet med en mur som er ca. åtte fot høy, med kontrollposter som den Israelske sikkerhet kontrollerte.Dette var ett av de første inntrykkene jeg hadde. Det er umulig å være i Israel uten å bli klar over de politiske og religiøse uenigheter mellom Jøder og Palestinere. I løpet av

På det arkeologiske området i Beersheba, en ørkenby i Syd Juda, og kjennes p.g.a. bibelske stamfedre

dagene i Bethlehem, hadde vi anledning til å samtale om konflikter og forsøk på fredsforhandlinger ,som fortsatt er uløste, med Mitri Raheb, en luthersk, kristen palestiner.

I Bethlehem, er det umulig ikke å bli berørt under besøket i Fødsels Kirken. Ved inngangen må en bøye hodet, fordi døren er så liten og lav. Døren blir kalt «ydmykhetens dør». På veien ned til grotten, som ifølge tradisjonen markeres som Jesus fødested, finner vi en stjerne med 14 hjørner, som representerer 14 generasjoner i Jesu slektstavle. (Mt 17:1). Vi følte oss omfavnet av de guddommelige og menneskelige

Studiegruppen ved foten av Hermon fjellet

mysterier mens vi gikk nedover .
Under et besøk til Jerusalem, en historisk by for Jøder, Muslimer og Kristne, hadde vi en en tros opplevelse som ga respekt for mangfoldet i de hellige stedene,(kirker, moskeer og synagoger), ustyr, måter å be på og hellige dager. Det er et møtested for mennesker med ulike ansikter, kultur og språk...
I utgravingene og de arkeologiske områder vi besøkte, følte vi historien pulsere i steinene langs veiene, i hjemmene og i de objektene som hadde vært i bruk for mennesker opp gjennom tidene.
Vi betraktet de imponerende Herodium og Masada festningene som kom tilsyne i deres prakt på toppen av et fjell og en høyde. Et tifluktssted for Herodes og hans familie, de manglet ikke komfort.
I løpet av den jødiske krigen (66-73 AD) , ble disse stedene tatt og ble de siste motstands områder mot det Romerske Imperium. Vi kan forstå at på en måte kan arkeologien åpenbare de mektiges makt, men vi må også observere disse monumentale område fra det ydmyke folket som bygget festningene for kong Herodes.Festningene ble bygget ved tunge skatter og slavearbeide . Derfor er det nødvendig å være klare over at arkeologiske oppdagelser er områder for tolkning som ofte er influerte av ideologiske forklaringer. For meg var utfordringen å se på de arkeologiske utgravinger ut fra understrykkelse og motstand,
I det vi gikk gjennom byene i Galilea nær Tiberias sjøen, ble vi minnet om Jesu vandring i områdef, kjent fra Evangeliene. Denne erfaringen satt i forbindelse med evangelie teksten ga meg en ny opplevelse i å lese og tolke de bibelske tekstene, samtidig som de var en ny opplevelse av opphavet til troen, fordi inntil nå hadde disse stedene kun eksistert i mine tanker og i bøker.
Selv om det er unulig å bevise bibel historiene gjennpm arkeologi, var denne reisen en erfaring som gjorde Bibelen levende for meg. I Israel, kunne jeg faktisk høre stenene snakke og jeg opplevde en fordypning i folkets historie og kultur. De lokale guidene var istand til å «gjøre synlig» midt i kampesteiner og ruiner , hvordan folket dengang levde.Imidlertid vi må huske at arkeologien har vanskeligheter med å finne tegne på hverdagslivet til folk i landsbygdene, særlig kvinner, fordi disse er utslettet i løpet av tiden.
Som konklusjon, studieturen var en spennende erfaring for hver tomme på dette område av verden var merket av konflikter, ødeleggelser, motstand og innsats, enten det gjelder fortiden eller nåtiden. Det er en historie om tro som søker frihet og shaalom.

Fødselskirken i Bethlehem

USA Føderasjonen starter med program i ledelses utvikling

S. Barbara A. Bozak
USA

I desember 2013 startet St. Josephsøstrenes Føderasjon i USA et ledelses utviklings program.
Programmets navn «CSSJ» ledere som surdeig, gjenspeiler overbevisningen om at alle St.Joseph søstre er en leder uansett hvor hun er, og setter igang en endring i samfunnet på samme måte som surdeigen gjør at mel og vann blir til brød.
28 St.Joseph søstre fra 13 kongregasjoner fra hele USA deltar i dette ett årige programmet, som kommer til å bli gjentatt de kommende år.
Som et program av ett års varighet

gir «Ledere som surdeig»deltakerne både informasjon og et forum som setter prosessene igang. Det begynner og slutter med en fem dagers samling og innbefatter månedlige moduler til læring. Som en forberedelse til den første samlingen, skulle hver deltager fullføre en online oversikt om ledelse, og be ti eller flere personer som kjenner henne til å gjøre det samme. Dette redskapet er en hjelp til å belyse vedkommmendes lederferdigheter og en hjelp for den enkelte til å oppdager egen styrke og områder for vekst. Ut fra dette grunnlaget, skal hun utvikle sin egen plan for lederutviklig med mål som skal oppnås i løpet av året.Gjennom hele prosessen skal hun ha regelmessig kontakt med en mentor, en St.Joseph søster, med erfaring i ledelse, som skal ledsage henne på ferden i personlig vekst.

Den første samlingen ble åpnet med en vakker ritus som benyttet surdeig som et bilde. Et bilde som ble vevet gjennom hver dags bønn: » Tålmodets surdeig»,» Innsiktets surdeig», «Surdeigen som innbefatter», «Empatiets surdeig» og «Kirkens og verdens surdeig». Hver dag fokuserte på ett enkelt tema som ble forberedt av en av innlederne. På den første dagen la Dolores Clerico (Philadelphia) grunnlaget i Médailles karisma og visdom. Hun knyttet

Bordgruppe som utveksler forståelse, Sr.Kristin Johnsen sitter på venstre side

ledelse til de to treenigheters inklusive kjærlighet, selvutslettende kjærlighet, alt omfattende kjærlighet, iver, et kontemplativt hjerte og en «hjertelig « kjærlighet. Den andre dagen hadde Peggy McAlister, fra ledelses gruppen i organisasjonen som er ansvarlig for ledelses utviklings opplegget. Hun ledet gruppen inn i en prosess som hjalp dem til å være mer i kontakt med egen vekst og grenser. Lynn Levo, CSJ (Carondelet-Albany) tilbrakte den tredje dagen med åpne ulike aspekter av et «Spirituell, Intelligent Lederskap», som inkluderte viktigheten av selverkjennelse, emosjonell intelligens og hvordan unngå å bli overanstrengt og utbrent. Alle var enige i at de første dagenes innhold var rike og utfordrende.Alle deltakerne fikk mye å arbeide med og reflektere over de kommende måneder.

I løpet av den første samlingen var både deltagere og mentorer organisert i bordgrupper for å utveksle sammen.. Som et middel for å fremme en vedvarende utveksling og gjensidig støtte, ble hver bordgruppe bedt om å «møtes» regelmessig ved hjelp av teknologiske hjelpemidler i løpet av året. Enkelt sagt var dette begynnelsen til en ferd over ett år hvor både deltakere og mentorer kommer til å lære av hverandre. De 28 deltakerne kommer til å vokse i sin lederskaps evne, til fordel for føderasjonen, den enkelte kongregasjon, Kirken og verden.

Alle deltakere, mentorer og innledere

Om vår misjon i Tanzania

Søstrene Valesca Orsi og Josiane Mota
Tanzania

Jean Pierre Médailles inspirasjon er fortsatt en utfordring i dag. Den får oss til vokse i en stadig større intimitet med Gud, derved blir Guds prosjekt vårt eget. Vår Grunnlegger for mer enn tre og et halvt århundre siden, ble beveget av kall som vokste ut av uenighet og lidelse. Sjenerøse og dristige kvinner har funnet en måte å svare på disse kallene. Vi er arvtagere etter denne sjenerøsiteten og dristigheten. I dag krever arven av oss, å følge opp denne trofaste og sjenerøse historien

I Msalba Mkuu, en liten landsby lokalisert i Øst Afrika, ukjent for den utviklede og industrialiserte verden, her er vi sammen med mennesker som lever på en enkel måte. De har sitt leve-brød i jordbruk og fysiske anstrengelser. Et folk hvis største ambisjon synes å være å spise og ha muligheter til å feire alle livets situasjoner. Et annet vitnesbyrd om dette folket er deres tro og deres tilhørighet til Kirken. De opplever seg som Kirkens barn og medarbeidere. På deres egen måte, og så langt som realiteten og kulturen tillater det, elsker de Kirken sin. De bærer denne kirken frem så godt de kan. Lenge ble kirken koordinert av Tyskere. Fra dette folket arvet de et stort vitnesbyrd om misjons iver.

Vår kommunitet, som er en formasjons kommunitet, forsøker å være et enkelt og følbart nærvær med og blant dette folket. Vi respekterer deres kultur og lærer mye av dem. Vi glemmer ikke hvor utfordrende det er å ha med ulike væremåter å gjøre. Vi føler oss velkomne og vi gjør fremskritt. Hver vei vi reiser eller reiser pàny, viser oss det viktige målet vi har. Vi forstår at det å være en formasjons kommunitet er å leve på en enkel måte, en måte som er ekte i denne kulturen. Her betrakter unge menn og kvinner oss som kvinner som har valgt å leve på en spesiell måte. Vi har enhetens karisma levet i deres kultur og med deres verdier. Vi ønsker at våre handlinger skal være et tegn på vår oppgave, blandet med dette folkets sjenerøsitet . Et folk som ofte synes å leve i rytme med naturen, uten å falle for de store byenes ambisjoner. Her leves tiden som et åpent rom og klokken styrer ikke det daglige livet.

Redaktør
Barbara Bozak
Andréia Pires

Grafisk design
Andréia Pires

Oversettelser
Agnès Moussière
Cristina Gavazzi
Joyce Baker
Margherita Corsino
Maria Elisabete Reis
Marie-Kristin Riosianu
Marie-Pierre Ruche

Distribusjon
Rosalia Armillotta
www.csjchambery.org

E-post
icc@csjchambery.org